N°. 156. 1861.

NEDERLANDSCHE

STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f. 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f. 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DONDERDAG 4 JULIJ.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

26 Junij 1861, n°. 59.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Finantien van 24 Junij 1861, n°. 166, G. S.;

In aanmerking nemende dat, ter uitvoering van art. 9 van Ons besluit dd. 28 Mei 1861, n°. 79 (*Staatsblad* n°. 47), behoort te worden vastgesteld het tarief waarnaar zullen worden berekend de kosten voor het slaan der gouden, zilveren en bronzen gedenk-, prijs- en eerepenningen, welke naar de bepalingen van dat besluit aan 's Rijks Munt worden vervaardigd,

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Het loon voor het slaan van gouden, zilveren en bronzen gedenk-, prijs- en eerepenningen, op last van een der departementen van algemeen bestuur, ten behoeve en voor rekening van het Rijk, wordt in evenredigheid der afmeting, en, voor zooveel de zilveren en bronzen aangaat, tevens naar gelang van het aantal, berekend naar het volgende tarief:

Grootte, Ned. duim.	Goud, per stuk.	ZILVER. 1 tot 5.	ZILVER. 5—25.	ZILVER. bov. 25.	BRONS. 1 tot 5.	BRONS. 5—25.	BRONS. bov. 25.
8	f 20.00	f 4.80	f 4.60	f 4.40	f 4.10	f 3.90	f 3.70
7	16.20	4.00	3.90	3.70	3.50	3.40	3.20
6.5	13.10	3.70	3.50	3.30	3.20	3.00	2.80
6	11.00	3.40	3.20	3.00	2.90	2.70	2.50
5.5	8.90	3.10	2.80	2.50	2.60	2.30	2.00
5	7.30	2.80	2.40	2.00	2.30	1.90	1.50
4.5	5.85	2.40	2.10	1.50	2.05	1.75	1.15
4	4.30	2.00	1.60	1.10	1.80	1.40	0.90
3.5	3.45	1.65	1.20	0.80	1.55	1.10	0.70
3	2.85	1.35	0.95	0.55	1.30	0.90	0.50
2.5	2.25	1.10	0.70	0.35	1.05	0.65	0.30
daaronder:	1.65	0.80	0.45	0.20	0.775	0.425	0.175
strooipenningen, hoekige . .	4.45	1.60	1.15	0.70	1.50	1.05	0.60
strooipenningen, in den ring	2.80	1.25	0.80	0.45	1.20	0.75	0.40
strooipenningen, gerande . .	1.65	0,95	0.50	0.20	0.925	0.475	0.175

Art. 2. Het loon voor het slaan der gouden, zilveren en bronzen gedenk-, prijs- en eerepenningen ten behoeve en voor rekening van openbare en bijzondere instellingen, wordt, in evenredigheid der afmeting, en voor zooveel de zilveren en bronzen betreft, tevens naar gelang van het aantal, berekend naar het volgende tarief.

Grootte, Ned. duim.	Goud, per stuk.	Zilver. 1 tot 50.	Zilver. boven 50	Brons. 1 tot 50.	Brons. boven 50.
8	f 20.00	f 5.10	f 4.60	f 4.40	f 3.90
7	16.20	4.00	3.80	3.50	3.30
6.5	13.10	3.70	3.50	3.20	3.00
6	11.00	3.40	3.20	2.90	2.70
5.5	8.90	3.10	2.80	2.60	2.30
5	7.30	2.80	2.40	2.30	1.90
4.5	5.85	2.40	2.10	2.05	1.75
4	4.30	2.00	1.60	1 80	1.40
3.5	3.45	1.65	1.20	1.55	1.10
3	2.85	1.35	0.95	1.30	0.90
2.5	2.25	1.10	0.70	1.05	0.65
daaronder. . .	1.65	0.80	0.45	0.775	0.425
strooipenningen hoekige .	4.45	1.60	1.15	1.50	1.05
strooipenningen in den ring	2.80	1.25	0.80	1.20	0.75
strooipenningen gerande .	1.65	0.95	0.50	0.925	0.475

Art. 3. Het loon voor het slaan van gouden, zilveren of bronzen gedenk-, prijs- en eerepenningen ten behoeve en voor rekening van bijzondere personen wordt, in evenredigheid der afmeting, en, voor zooveel de zilveren en bronzen aangaat, tevens naar gelang van het aantal, berekend naar het volgende tarief.

Grootte, Ned. duim.	Goud, per stuk.	Zilver, van 1 tot 50.	Brons, boven de 50.
8	f 16.00	f 3.50	f 3.00
7	13.00	2.80	2.60
6.5	10.50	2.60	2.40
6	9.00	2.40	2.20
5.5	7.50	2.20	1.90
5	6.00	2.00	1.60
4.5	4.75	1.80	1.50
4	3.50	1.60	1.20
3.5	3.00	1.40	0.95
3	2.50	1.20	0.80
2.5	2.00	1.00	0.60
daaronder. . . .	1.50	0.75	0.40
strooipenningen hoekige. . .	4.00	1.35	0.90
strooipenningen in den ring .	2.50	1.10	0.65
strooipenningen gerande . .	1.50	0.90	0.45

Art. 4. Voor penningen welker grootte tusschen twee der bepaalde afmetingen valt, wordt het loon naar de kleinste afmeting berekend.

Voor draagpenningen wordt het loon berekend op ½ Ned. duim meer dan de afmeting in welke zij vallen.

Art. 5. Aan kunstenaars die van 's Rijks stempelpers wenschen gebruik te maken tot het afslaan van door hen vervaardigde stempels, wordt op het onder art. 3 vastgestelde tarief eene vermindering toegestaan van 20 ten honderd.

Art. 6. Het goud en zilver, boven het loon, naar de voorstaande tariven op de bedoelde penningen te voldoen, wordt berekend naar den prijs, door Onzen Minister van Finantien jaarlijks in overleg met het Muntcollegie te bepalen.

Voor de bronzen penningen is de prijs van het metaal in het loon begrepen.

Onze Minister van Finantien is belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, van hetwelk afschriften zullen worden gegeven aan de Departementen van algemeen bestuur en aan de Algemeene Rekenkamer tot narigt.

Het Loo, den 26sten Junij 1861.

WILLEM.

De Minister van Finantien,
VAN TETS.

Bij Koninklijk besluit van den 29sten Junij 1861, n°. 65, is aan den met verlof in Europa aanwezigen kapitein der infanterie van het leger in Nederlandsch Indie *F. G. Steck* vergunning verleend tot het aannemen en dragen der onderscheidingsteekenen van ridder der 1ste klasse van de orde van Philip den Grootmoedige, hem door Z. K. H. den Groot-hertog van Hessen geschonken.

Bij besluit van 2 Julij 1861, n°. 42, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, tot lid der provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toevoorzigt in Zuidholland, gevestigd te 's Gravenhage, te benoemen den heer *G. C. Terlaak*, heel- en vroedmeester te 's Gravenhage, ter vervanging van wijlen den heer J. G. Vorstman.

Bij Koninklijk besluit van den 29sten Junij 1861, n°. 64, is aan den heer *J. J. Carabain*, laatstelijk opzigter der 1ste klasse bij de burgerlijke openbare werken in Nederlandsch Indie, thans met verlof hier te lande, op zijn verzoek, met ingang van 1 Februarij 1861, een eervol ontslag uit 's lands dienst verleend, met toekenning van pensioen.

Bij Koninklijk besluit van den 1sten Julij 1861, n°. 55, is aan den heer *B. Goudswaard*, op het daartoe door hem gedaan verzoek, tegen den laatsten December 1861, een eervol ontslag verleend als directeur van de Nederlandsche Handelmaatschappij te Amsterdam.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Bij den Minister van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den watersnood, ontvangen:

1°. van den Minister van Marine:

a. gelden aan hem ingezonden door den schout bij nacht G. Vogelpoot, kommandant en inspecteur van Zr. Ms. zeemagt in Oost-Indie, uitmakende het bedrag der door de états major en verdere bemanningen van de onderstaande schepen gedane bijdragen, als:

van Zr. Ms. fregat *Palembang*	f	1563.00
» » » stoomschip *Merapi*		103.00
» » » brik *de Haai*		88.00
» » » stoomschip *Ardjoeno.*		748.00
» » » schoefstoomschip *Haarlemmermeer*		282.00
» » » » *Soembing.*		296.60
» » » stoomschip *Celebes*		111.00
» » » korvet met stoomvermogen *Prinses Amelia.*		164.50
Te zamen.	f	3356.10
Af: kosten van overmaking.		3.33
	f	3352.77

b. nadere opbrengst van een door den sergeant bij het corps mariniers J. Zwarts uitgegeven gedicht, waarvan de eerste opbrengst is vermeld in de *Staats-courant* van den 13den April, f 50.30;

2°. bedrag van terugbetaalde onkosten van een concert door eenige dilettanten den 20sten Februarij jl. te Brielle gegeven, waarvan de opbrenst is vermeld in de *Staats-courant* van den 21sten Maart, f 4.71.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

De Parijsche *Patrie* van gisteren berigt het volgende: » De prins van Piombino is te Parijs aangekomen met de andere leden der deputatie, welke aan Keizer Napoleon het bekende adres van ingezetenen van Rome moet overbrengen. Naar men verzekert, zal deze deputatie door den Keizer niet worden ontvangen. Als men bedenkt, in welke bewoordingen Frankrijk het koningrijk Italie heeft erkend en welk voorbehoud het daarbij heeft gevoegd betreffende Rome's zaken, dan zal men begrijpen dat aan die deputatie niet gevoegelijk audientie kan worden verleend. Het berigt, volgens hetwelk zij door onzen minister van buitenlandsche zaken zou ontvangen zijn, is onjuist.

» De Heilige Vader heeft den 29sten Junij te Rome de plegtigheden van het Sint Pieters- en Pauls-feest bijgewoond en daarbij zelf dienst gedaan. Hij is van zijne onpasselijkheid geheel hersteld. Bij gelegenheid zijner herstelling zou Zijne Heiligheid op den 1sten dezer een plegtstatig bezoek van het corps diplomatique ontvangen.

» Onze gezant, de heer de Gramont, zou den 2den Julij Rome verlaten om zich met verlof naar Parijs te begeven; gedurende zijne afwezigheid zou de eerste gezantschaps-secretaris, de hertog de Cadore, als gezant van Frankrijk fungeren."

In berigten uit Turyn van den 29sten Junij, afkomstig van voorstanders der Italiaansche revolutie, wordt volgehouden, dat de Heilige Vader, niettegenstaande de oogenschijnlijke beterschap, aan eene onherstelbare kwaal lijdt, welke ligtelijk binnen eenige weinige weken eenen ongelukkigen afloop zou kunnen hebben.

— Van onderscheiden zijden ontvangt men berigt, dat Oostenrijk en Spanje reeds hebben geantwoord op de kennisgeving van Frankrijks besluit om Italie te erkennen. Het antwoord der twee gouvernementen zou in de hoofdzaak overeenstemmen, en inhouden dat in Italie geen andere toestand, dan die met de bestaande verdragen overeenstemt, door Oostenrijk en Spanje kan worden erkend; en daarbij zou uitdrukkelijk herinnerd zijn, dat bij de bestaande verdragen aan den Paus het bezit van den Kerkelijken Staat en aan Spanje aanspraak voor zekere gevallen op het grondgebied van Parma verzekerd is.

Eindelijk zou nog in die antwoorden verklaard worden, dat de bestaande verdragen voor wijziging vatbaar zijn, maar dat deze wijziging wettiglijk niet anders kan tot stand komen dan door overleg en overeenstemming van die staten, door welke de oorspronkelijke verdragsbepalingen vastgesteld zijn.

— De berigten uit Turyn van 30 Junij melden, dat de generaal Cialdini, een van de beste veldheeren van het Sardinische leger, binnen een paar dagen naar Napels zou scheep gaan met eenige regementen linietroepen en met al de beschikbare jagers.

Verder wordt gemeld dat het gouvernement den bestuurder der Napelsche gewesten, den heer de San Martino, gemagtigd heeft om het land of gedeelten daarvan, des noodig achtende, in staat van beleg te stellen, maar onder bepaling dat hij tot dit uiterste middel niet anders dan bij volstrekte noodzakelijkheid de toevlugt moet nemen.

Dat de staat van zaken te Napels zorgbarend voor de Sardinische regering is, wordt thans te Turyn ook in den kring der bewindslieden erkend.

FRANKRIJK.

Dezer dagen verzekerde een van de groote dagbladen van Londen, dat Frankrijk in de daad het bezit van het eiland Sardinie voor zich bedongen scheen te hebben als loon voor het erkennen van het koningrijk Italie, en dat daaromtrent door het Engelsche gouvernement op nadrukkelijken en zelfs dreigenden toon opheldering van het kabinet der Tuilerien gevraagd was; het blad wees daarbij op het bekende feit, dat een vertrouwd dienaar van Keizer Napoleon, welke vroeger in Nizza werkzaam is geweest om er de gemoederen voor de inlijving bij Frankrijk te bereiden, in den laatsten tijd herhaaldelijk het eiland Sardinie heeft bezocht.

Thans wordt te Parijs, blijkens schrijven uit die stad van eergisteren, verzekerd, dat de Fransche minister van binnenlandsche zaken, de heerde Persigny, welke zich in de vorige week voor korten tijd naar Engeland heeft begeven, mede in last heeft, het Engelsche kabinet dienaangaande gerust te stellen, en tevens bevredigende ophelderingen te geven omtrent verscheiden andere vraagstukken, welke in Engeland het wantrouwen omtrent de bedoelingen van Keizer Napoleon gaande houden.

De heer de Persigny was, gelijk men weet, onlangs nog gezant van Frankrijk bij het Engelsche hof; hij is met de Britsche bewindslieden persoonlijk bekend, en heeft in Engeland den naam van goede trouw en opregtheid.

SPANJE.

De *Correspondencia*, een half-officieel nieuwsblad van Madrid, zegt in haar nommer van 28 Junij: » Ons gouvernement heeft geoordeeld, dat het tijd was om jegens Marocco uiterst krachtig te handelen. Volgens een gisteren door den ministerraad genomen besluit zal onze vertegenwoordiger te Tanger alle betrekking, mondelinge en schriftelijke, met de regering van Marocco moeten afbreken tot dat door haar aan de bepalingen van het jongste vredesverdrag zal voldaan zijn.

» Daar de Maroccanen hun woord niet hebben gehouden, zal de vesting Tetuan, welke zij ons tot onderpand hunner goede trouw hadden gegeven, worden beschouwd als deel van Spanje's bezittingen uitmakende.

» Tetuan alzoo tot eene Spaansche bezitting verklaard zijnde, zal versterkt en even onneembaar als Ceuta gemaakt worden. Men zal aanmoediging schenken aan de kolonisatie van Tetuan, welke zich eventueel zelve van al de materiele benoodigdheden zal moeten voorzien, opdat zij geene uitgaven aan het rijk berokkene.

» Spanje wil wel toelaten, dat Frankrijk en Engeland uit eigen beweging hunne goede diensten bij den Keizer van Marocco aanwenden, om te bewerken dat hij door geldelijke opofferingen weder in het bezit zijner gewijde stad trachte te komen; maar Spanje wil zich volle vrijheid voorbehouden om de voorstellen, welke het regtstreeks van Marocco ontvangen mogt, aan te nemen of af te wijzen.

» Spanje zal Tetuan gewapender hand verdedigen tegen ieder welke zich van die vesting mogt willen meester maken; maar het zal den degen niet trekken om eene grootere of kleinere som gelds te bekomen."

DENEMARKEN.

Een ministerieel dagblad van Parijs, *le Pays*, zegt dat het gevaar eener vredebreuk tusschen Denemarken en den Duitschen Bond geacht kan worden door de tusschenkomst der groote mogendheden geweken te zijn.

Volgens berigten uit Kopenhagen van 29 Junij jl. zou eerstdaags een Deensch oorlogsschip, en welligt twee, naar de wateren van West-Indie worden gezonden om aldaar de Deensche vlag en de Deensche belangen te beschermen tegen krenkingen, welke zij ten gevolge van den in Noord-Amerika uitgebarsten oorlog zouden kunnen ondergaan.

Hierbij wordt herinnerd, dat het Deensche gouvernement, niet lang geleden, toen het door de Duitsche Bondsvergadering met dwangmaatregelen werd bedreigd, al zijne buiten 's lands dienst doende oorlogsschepen terug ontboden heeft. Deszelfs besluit om thans weder een oorlogsschip uit te zenden wordt aangemerkt als een blijk dat het voor-eerst geenen aanval van Duitschlands zijde verwacht.

Dezer dagen is door den telegraaph gemeld, dat het Deensche gouvernement besloten had den Rijksraad, wiens zamenkomst in den regel niet vóór het begin van het volgende jaar zou noodig zijn, tegen den 15den October eerstkomende zamen te roepen. Dat collegie is, gelijk men weet, ingesteld om de geheele monarchie te vertegenwoordigen; maar het wordt thans door het Deensche gouvernement enkel als de vertegenwoordiging van het eigenlijk gezegde Denemarken en van Sleeswijk beschouwd, sedert Holstein en Lauenburg, ter voldoening aan de vorderingen der Duitsche Bondsvergadering, van den werkkring des Rijksraads afgescheiden zijn. De zamenroeping van dat collegie op den tegenwoordigen voet, welke door den telegraaph aangekondigd is, werd alzoo als een belangrijke stap aangemerkt, strekkende tot verwezenlijking der afscheiding tusschen Sleeswijk en Holstein, waartegen de Holsteiners en hunne Duitsche beschermers zich zoo nadrukkelijk aankanten.

Thans wordt in de berigten uit Kopenhagen gemeld, dat het Deensche gouvernement nog niet besloten heeft den Rijksraad zamen te roepen, en daaromtrent waarschijnlijk geen besluit zal nemen, alvorens de Duitsche Bondsvergadering zich omtrent zijne jongste voorstellen verklaard en een definitief besluit omtrent de van wege den Bond jegens den Hertog van Holstein aan te wenden dwangmaatregelen genomen heeft.

TURKIJE.

Er is beweerd, dat de vereeniging der Donau-Vorstendommen onder één bestuur, waartoe onlangs door de Porte een voorstel aan de mogendheden is gedaan, door Rusland thans anders beschouwd werd dan in het jaar 1858, en niet meer wenschelijk werd geacht. Het *Journal de Saint-Pétersbourg*, het Fransche dagblad van het Russische gouvernement, zegt thans, dat Rusland zich geenszins tegen de vereeniging der Donau-Vorstendommen verklaart, maar alleen verlangt dat de zaak na rijp onderzoek behoorlijk en in de bijzonderheden worde geregeld, en dat Europa's regt tot inmenging in de zaken der Donau-Vorstendommen niet geacht worde daarmede te hebben opgehouden. Rusland verlangt, dat de op het Parijsche congres vertegenwoordigde mogendheden, welke de bestaande inrigting van het bestuur dier landen in onderling overleg hebben vastgesteld, uitsluitend bevoegd blijven om daarin gezamenlijk wijziging te brengen.

— Een schrijven uit Alexandrie van 19 Junij jl., door verscheiden Parijsche dagbladen medegedeeld, zegt dat het kanaal door de landengte van Suez van de Middellandsche Zee tot aan het begin der woestijn, een afstand van veertig kilometers, gevorderd was; er moest toen nog een afstand van twaalf kilometers worden doorgegraven, alvorens het kanaal de hoogten van El Ghuizr bereikte, alwaar de graafwerken door het rijzen van het terrein veel moeijelijker zouden worden. Het kanaal wordt aanvankelijk slechts op geringe diepte en breedte gegraven, zoo veel voor eene waterleiding en voor de kleine scheepvaart noodig is.

Hetzelfde schrijven verzekert, dat uit het binnenland en van de Syrische kust eene menigte inlanders zich vrijwillig naar de landengte van Suez begaf, om aan de kanalisatie te arbeiden.

Eindelijk leest men nog in dat schrijven, dat de nieuwe tarwe aan de markt begon te komen, en dat de tarweoogst in Egypte in hoedanigheid en hoeveelheid zeer goed is uitgevallen.

NOORD-AMERIKA.

De berigten uit New York van den 19den Junij spreken voornamelijk van de bewegingen der wederzijdsche krijgsmagt op het grondgebied van Virginia. Er waren aldaar weder eenige gevechten van weinig beduidenis voorgevallen, maar er schenen krijgsbedrijven van meer beslissenden aard op handen te zijn. Naar men verzekerde, werden er aan den kant der Unie in stilte groote aanstalten gemaakt voor eene voorwaartsche beweging naar Richmond, de hoofdstad van Virginia. Het vereenigd

van troepen in en rondom Washington hield aan; en in militaire kringen werd verzekerd, dat de eigenlijke veldtogt binnen een paar weken door de krijgsmagt der Unie zou worden aangevangen.

De President Lincoln had, naar verzekerd werd, de aan het Congres bij deszelfs zamenkomst op den 4den Julij in te zenden boodschap nagenoeg voltooid, en zou daarin voorstellen, uiterst krachtdadige maatregelen te nemen ten einde den oorlog vóór het volgende voorjaar te beëindigen door onderwerping der wederspannige Staten.

Een van de groote dagbladen van New York, de *Times*, zegt: »De President Lincoln zal in zijne boodschap met gronden van den verdeelde staten aanraden, den oorlog met alle kracht voort te zetten en in den eerstkomenden winter, zoo mogelijk, ten einde te brengen. Te dien einde zal hij voorstellen 500,000 man tot de krijgsdienst op te roepen en voor de uitgaven van het krijgswezen beschikking over eene som van twee honderd millioen dollars vragen.

»De gouverneurs van al de slavernij-werende Staten zijn over dat plan geraadpleegd, en hebben, met uitzondering van slechts twee, met hartelijke bijvalsbetuigingen geantwoord. De President kan dus, dat voorstel doende, zeggen dat hij wordt ondersteund door de instemming der bevolking, uitgesproken door hare gevestigde overheden. Het lijdt dan ook bij ons geenen twijfel, dat het Congres zich met het plan van den heer Lincoln vereenigen en hem de verlangde vermeerdering der krijgsmagt benevens de aangevraagde gelden bewilligen zal."

— Uit verscheiden in de jongste berigten vermelde feiten blijkt, dat het gouvernement der Unie zoo veel mogelijk belette dat berigten betreffende de krijgsbedrijven, wier openbaarmaking voor het algemeene belang nadeelig zou kunnen zijn, aan de dagbladen gewierden. Op grond daarvan wordt in sommige van die dagbladen geklaagd, dat het gouvernement eigenmagtig de censuur heeft ingevoerd.

— Uit Washington wordt gemeld dat de benoeming van den heer Burlingame tot gezant der Unie in Oostenrijk, ingetrokken is, dewijl die persoon, een bekend voorstander der Italiaansche revolutie, gebleken was aan het Weener hof onwelgevallig te zijn.

NASCHRIFT.

LONDEN, 3 Julij. (R. A.) Er zijn berigten uit New York van den 22sten Junij. De separatisten rukten tegen Fairfax op, alwaar men verwachtte dat het tot een gevecht zou komen. Het bevestigt zich dat de Engelsche schooner *Tropic*, die de blokkade geschonden had, met zijne lading verbeurd verklaard is.

LONDEN, 3 Julij. In de zitting van het Lagerhuis van gisteren avond heeft de heer Hennessey mededeeling gevraagd van de in 1855 en gedurende den Krim-oorlog tusschen Engeland, Rusland en Frankrijk gevoerde correspondentie over Polen. Lord John Russell verklaarde dat Engeland destijds geprotesteerd had tegen de opheffing der vrijheden van Polen door Keizer Nikolaas, maar dat thans eene tusschenkomst nutteloos zou wezen, daar men ter wille van Polen geenen oorlog konde wagen. Ook lord Palmerston gaf zijne sympathie voor Polen te kennen en keurde de handelingen der mogendheden ten aanzien van dat gewest af, maar was van oordeel dat, zoo als de zaken thans staan, eene tusschenkomst van de zijde van Engeland die mogendheden zou verbitteren, terwijl ook het Lagerhuis voorzeker zulk eene tusschenkomst niet zou goedkeuren. Het voorstel van den heer Hennessey werd daarop aangenomen.

MARSEILLE, 2 Julij. De heer de Gramont, die heden morgen uit Rome aangekomen was, is met den meesten spoed naar Vichy vertrokken. Brieven uit Rome van den 30sten melden dat den vorigen avond, na den afloop van het vuurwerk, door eenige volkshoopen de kreet: Leve Victor Emanuel! aangeheven is; dat de Romeinsche gendarmes, dit willende beletten, aangetast zijn en een hunner doodelijk gekwetst is, waarna de zamenscholingen met geweld uiteen gejaagd zijn, waarbij verscheiden personen wonden hebben ontvangen.

POOLSCHE GRENZEN, 3 Julij. Ten gevolge van gewigtige tijdingen uit St. Petersburg heeft te Warschau eene buitengewone raadsvergadering bij den stadhouder plaats gehad. Onderscheiden openbare plaatsen zijn eensklaps door troepen bezet.

CORFU, 30 Junij. De toestand der Keizerin van Oostenrijk is gunstiger. De hoest is minder en de koorts heeft opgehouden.

MADRID, 2 Julij. De oproerige bende is ingesloten. Deze beweging schijnt van half republikeinschen en half protestantschen aard te zijn.

Volgens de *Correspondencia* bieden de oproerlingen aan, zich onder beding van lijfsbehoud over te geven, maar vordert de overheid onvoorwaardelijke overgave.

Op den weg naar Loja zijn twee wagens met buskruid aangehouden. Overal elders in de provinciën is het rustig.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 3den Julij* 1861.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft heden de beraadslaging over het wets-ontwerp betreffende de nationale militie voortgezet. Een verslag van het daarbij verhandelde vindt men in het bijvoegsel tot deze courant.

Wij zijn door het Departement van Finantiën in de gelegenheid gesteld tot de mededeeling van de volgende:

VERGELIJKENDE OPGAVE DER SCHEPEN, *waarvoor in de eerste zes maanden van* 1860 *en* 1861 *voor de eerste maal Nederlandsche zeebrieven zijn uitgereikt.*

SOORT van SCHEPEN.	Eerste zes maanden 1860. Binnen 's lands gebouwd.		Buiten 's lands gebouwd.		TOTAAL eerste zes maanden 1860.		Eerste zes maanden 1861. Binnen 's lands gebouwd.		Buiten 's lands gebouwd.		TOTAAL eerste zes maanden 1861.	
	Schepen.	Lasten.	Schepen.	Lasten.	Schepen.	Lasten.	Schepen.	Lasten.	Schepen.	Lasten.	Schepen.	Lasten.
Fregatten	2	780	»	»	2	780	1	398	»	»	1	398
Barken.	1	395	1	119	2	514	1	175	»	»	1	175
Brikken	5	484	1	85	6	569	1	110	1	99	2	209
Schooners	15	1251	2	105	17	1356	18	1512	»	»	18	1512
Galjoten	20	1308	»	»	20	1308	12	692	»	»	12	692
Koffen	4	192	1	82	5	274	2	65	»	»	2	65
Tjalken	9	294	»	»	9	294	8	262	»	»	8	262
Smakken	»	»	»	»	»	»	5	160	»	»	5	161
Bunschepen	1	9	»	»	1	9	»	»	»	»	»	»
Bomschepen	»	»	»	»	»	»	13	202	»	»	13	202
Aakschepen	»	»	»	»	»	»	4	56	»	»	4	56
Stoombooten	»	»	3	294	3	294	»	»	1	161	1	161
TOTAAL.	57	4713	8	685	65	5398	65	3633	2	260	67	3892

Heden is alhier geopend de zes en veertigste vergadering van de Algemeene Synode der Nederlandsche Hervormde kerk, zamengesteld als volgt:

president P. A. C. Hugenholtz, predikant te Dokkum;
vice-president dr. F. J. J. A. Junius, predikant te Tiel;
secundus van den vice-president dr. H. J. Spijker, predikant te Amsterdam;
secretaris S. F. van Hasselt, emeritus-predikant van Sneek;
quaestor-generaal C. van Rhemen jr., te Amsterdam;
hoogleeraren praeadviserende leden:
dr. J. J. Prins, hoogleeraar te Leiden;
dr. H. E. Vinke, hoogleeraar te Utrecht;
dr. P. Hofstede de Groot, hoogleeraar te Groningen;
afgevaardigde predikanten en ouderlingen:
uit Gelderland, L. Bosonder, ouderling te Groenlo;
uit Zuidholland, G. Molenkamp, predikant te Delft;
J. G. de Waldkirch Zieppracht, ouderling te Leiden;
uit Zeeland, H. Q. Janssen, predikant te Sint Anna ter Muiden;
uit Utrecht, J. F. Wetter, predikant te Vreeswijk;
uit Overijssel, J. J. Metzlar, predikant te Deventer;
uit Groningen, dr. H. Huysers, predikant te Farmsum;
uit Noordbrabant, J. A. van Walsem, predikant te Vugt;
uit Drenthe, R. P. Reddingius, predikant te Zweeloo;
uit Limburg, D. Hendrikse, predikant te Meerssen;
van wege de commissie tot de zaken der Waalsche kerken, J. F. C. Kronenberg, predikant te Arnhem, mr. J. S. Verrede, ouderling te Utrecht;
van wege de commissie tot de zaken der Protestantsche kerken in Nederlandsch Oost- en West-Indië, dr. J. C. Zaalberg Pz., predikant te 's Gravenhage.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Julij.	Rivieren	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen	In 24 uren: gevallen.
3	BOVEN-RHIJN.	*Keulen*,	+ 38.75	+ 2.90	8 ure	0.14	"
2	WAAL.	*Nijmegen*,	+ 8.74	+ 2.52	8 "	0.02	"
2	NEDER-RHIJN.	*Arnhem*,	+ 8.82	+ 1.91	8 "	0.04	"
2	GELDERSCHE IJSSEL.	*Westervoort*,	+ 9.29	+ 1.92	8 "	0.02	"
3	BOVEN-MAAS	*Maastricht*, (brug)	+ 42.55	+ 0.35	8 "	"	0.19
3	BOVEN-MAAS	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 41.87	"	8 "	"	0.26
2	BOVEN-MAAS	*Grave*,	+ 5.75	+ 0.90	8 "	"	0.05
2	NIEUWE MAAS	*Brielle* H. W.	+ 0.98	"	10 u. 0 m.	0.11	"
2	NIEUWE MAAS	*Brielle* L. W.	— 0.30	"	6 u. 0 m.	0.15	"

ADVERTENTIEN.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

WOENSDAG 3 JULIJ 1861.

Amsterdam.

	pCt.			
NEDERL. Werkelijke Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$63\frac{3}{4}$	$63\frac{7}{8}$	$63\frac{3}{4}$
Dito dito	3	$75\frac{11}{16}$	$75\frac{3}{4}$	—
Dito dito	4	$99\frac{1}{16}$	$99\frac{1}{4}$	$99\frac{1}{8}$
Handel-maatschappij		—	—	—
SPANJE	$1\frac{3}{4}$	$42\frac{5}{16}$	$42\frac{3}{8}$	—
Binnenlandsche nieuwe .	3	$47\frac{1}{4}$	$47\frac{3}{8}$	—
PORTUGAL, oude.	3	$46\frac{9}{16}$	—	—
RUSLAND, oude	5	$103\frac{1}{8}$	$103\frac{1}{4}$	—
Nieuwe	5	—	—	—
Hope	4	$76\frac{1}{2}$	—	—
Stieglitz	4	$75\frac{3}{4}$	—	—
Dito, 5de serie	5	83	—	—
Dito, 6de serie	5	95	—	—
Leening 1860	$4\frac{1}{2}$	$89\frac{3}{4}$	—	—
OOSTENRIJK, Metalliek . .	5	46	$46\frac{1}{8}$	46
Dito	$2\frac{1}{2}$	$24\frac{3}{16}$	$24\frac{5}{16}$	—
Zilveren.	5	69	—	—
Nationalen	5	$58\frac{7}{8}$	54	54

LONDEN, Consols.	$89\frac{3}{8}$	ANTWERPEN, Metalliek. .	56 [illegible]
Spanje	—	Spanje	—
PARIJS, Fr. rente . . .	67.60	WEENEN, Metalliek. . .	68.[illegible]
Spanje	$48\frac{3}{8}$	Wissel Londen. . . .	138.[illegible]

Bijvoegsel tot de *Nederlandsche Staats-courant* van Donderdag 4 Julij 1861, n°. 156.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den 3den Julij* 1861.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de beraadslagingen over de wet op de nationale militie voortgezet. Aan de orde was art. 7, luidende:

» Een deel van elke ligting wordt voor de dienst ter zee bestemd.

» Het wordt door Ons bepaald, en bedraagt *in tijd van vrede* niet meer dan zes honderd man,"

met welk artikel in verband gebragt werd hoofdstuk XII van het wets-ontwerp » Van de zee-militie in het bijzonder."

Op art. 7 stelde de heer ter Bruggen Hugenholtz een amendement voor strekkende om de eerste zinsnede aldus te lezen:

» Een deel van elke ligting kan voor de dienst ter zee worden bestemd."

Het onderwerp der zee-militie in het algemeen in behandeling genomen zijnde, heeft de heer ter Bruggen Hugenholtz daarover het eerst het woord gevoerd. Hij herinnerde er aan hoe noode men art. 186 in de Grondwet had opgenomen: eene bijzondere omstandigheid had daartoe medegewerkt. De koopvaardijvaart had zich aanmerkelijk uitgebreid, hetgeen moeijelijkheden in het bekomen van scheepsvolk bij de rijksschepen veroorzaakte. Om daarin te voorzien kwam de bepaling in de Grondwet; en om aan dat voorschrift te voldoen waren bij de onderscheidene wets-ontwerpen, regelende het onderwerp der nationale militie, voorstellen gedaan betreffende de verpligte zeedienst. Tegen de willekeurige aanwijzing voor die dienst kwam men van de zijde der Kamer met nadruk op, vooral in het Voorloopig Verslag op het vorig wets-ontwerp. Men verlangde een afzonderlijk wets-ontwerp over deze zaak; een wensch die onverhoord bleef. In het tegenwoordig wets-ontwerp werd het XIIde hoofdstuk aan deze aangelegenheid gewijd, doch op eene wijze waarmede hij zich niet vereenigen kon; daar, zijns inziens, het corps miliciens voor de zeedienst bestemd, gelijk men dit nu organiseren wilde, niet wenschelijk en onnoodig was naar verhouding tot de daaraan verbonden onkosten. Vooral had hij bedenking tegen art. 147 lid 2, betreffende de verpligte zeedienst. Aan zijne bezwaren kon worden te gemoet gekomen door niet, gelijk het wets-ontwerp wilde, willekeurig personen als zeemiliciens aan te wijzen, maar ze door herloting daarvoor te bestemmen, of vrijwilligers daartoe te nemen. De nadeelen der verpligte zeedienst deed hij daarna in korte trekken uitkomen; hij geloofde dat men door de vrijwillige dienst daarbij te bevorderen, de belangen der zeemilitie zou bevorderen, en den lust daarvoor zou opwekken. Tegen het 2de lid van art. 147 gestemd zijnde, had hij het voornemen de weglating daarvan voor te stellen.

De heer van Nispen van Sevenaer bestreed de denkbeelden van den vorigen spreker; hij meende dat het door dezen voorgestelde amendement op art. 7 niet bevorderlijk zou wezen voor de verwezenlijking van zijne denkbeelden betreffende de zamenstelling der zeemilitie; ook hij wenschte gaarne de zaak aldus geregeld zien dat de personen, van beroep als van zelf voor de dienst ter zee aangewezen, daarvoor bestemd konden worden.

De heer van Franck trad in eenige beschouwingen over de regeling dezer zaak in verband met de behoefte aan personen voor de zeedienst. Een groot bezwaar was de willekeurige aanwijzing van miliciens daartoe. Maar dat bezwaar verviel door de bepaling van art. 150. De zaak beschouwende uit het oogpunt der verdediging ter zee in het algemeen, zeide hij te zullen afwachten welke inlichtingen de Regering hieromtrent zou geven, om daarnaar zijne stem te regelen.

De heer Storm van 's Gravesande deelde in het gevoelen van den heer ter Bruggen Hugenholtz. Hij verklaarde zich tegen de verpligte zeedienst, toonde aan welk vooroordeel nog in de landprovincien tegen die dienst bestond, en zeide het denkbeeld voor te staan om vooreerst de zeemilitie uit vrijwilligers te vormen. In beginsel vereenigde hij zich met de amendementen van het genoemde lid, maar niet met die op art. 7, geloovende hij dat eerst over het hoofddenkbeeld omtrent het al dan niet bestaan der verpligte zeedienst, in art. 147 nedergelegd, moest beslist worden. Het bevreemdde hem dat de Regering de zeemilitie niet tevens meer voor het corps mariniers wilde benuttigen, van welk corps, indien dit goed zamengesteld was, belangrijke diensten, ook in de kolonien, konden getrokken worden. Hij toonde aan welk nut zeesoldaten in Engeland en Frankrijk bewezen. De uitbreiding van dit corps kwam hem allezins wenschelijk voor.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zeide zich te willen bepalen bij de hoofdgedachte die de Regering bij het doen van het voorstel geleid had. Zij had eene poging aangewend om uitvoering te geven aan art. 186 der Grondwet, dat bij de grondwetsherziening tot belangrijke beraadslagingen had aanleiding gegeven en wel uit hoofde van het nieuwe der bepaling. Het denkbeeld van verpligte zeedienst had men niet aangenomen, maar, tot een vergelijk gekomen, had men de regeling aan de toekomende wet overgelaten. De Regering had zich nu voorgesteld, dat in verband met art. 177 der Grondwet, de Nederlander ook ter verdediging van de kusten en zeegaten moest kunnen worden opgeroepen. In dien geest had zij de bepaling van art. 186 der Grondwet niet voorbijgezien, en eenige bepalingen in de wet dienaangaande opgenomen, op eene wijze aan de eischen der Grondwet voldoende. Men vreesde ondertusschen dat de last der militie aldus voor de ingezetenen te zwaar zou worden. Dit was echter eene dwaling, daar onderscheidene voordeelen aan deze aangelegenheid verbonden waren, die het uitzigt op het bekomen van vele vrijwilligers openden. Daarbij moest men in het oog houden dat alleen verpligting opgelegd zou worden bij noodzakelijkheid van algemeene verdediging en bij ontoereikendheid van vrijwilligers; en dan zou men niet bij voorkeur nemen hen die in landprovincien geboren waren, maar in het belang der zaak zelve hen, die langs de kusten woonden. De geopperde bedenkingen waren alzoo overdreven. Met betrekking tot de amendementen van den heer ter Bruggen Hugenholtz, verklaarde hij dat hij zich tegen dat op art. 7 niet zou verzetten.

De Minister van Marine zeide dat de bepalingen omtrent de zeemilitie in de wet opgenomen waren ter voldoening aan de eischen der Grondwet. Ter bekoming van eene goede zeemilitie was het, dacht hij, veel beter daarvoor de geschikten aan te wijzen, dan die bestemming aan het lot over te laten. Hij kon niet toegeven dat het corps zeemilitie, gelijk dat nu geregeld zou worden, zoo weinig te beduiden zou hebben, daar over eenigen tijd een getal van ruim zeven duizend manschappen zou aanwezig zijn, tot groot nut van de bediening en het onderhoud van het zeematerieel. De onkosten voor het onderhoud van zoodanig personeel zouden niet zoo aanzienlijk zijn als men zich aanvankelijk voorstelde. Achtereenvolgens beantwoordde hij de door den heer ter Bruggen Hugenholtz gemaakte opmerkingen betreffende de voordeelen van de zeemilitie, en zeide van gevoelen te wezen, dat deze juist zouden strekken om de vooroordeelen tegen de zeedienst te overwinnen. Met het denkbeeld om het corps mariniers in den geest van den heer Storm van 's Gravesande uit te breiden, verklaarde hij zich wel te kunnen vereenigen; maar bij de kostbaarheid die dit zou veroorzaken, en om andere door hem opgegeven redenen zou dit denkbeeld moeijelijk voor verwezenlijking vatbaar wezen. Eindelijk zeide hij op de daaromtrent door den heer Cool gestelde vraag geen bezwaar te zien, om jongelieden, die voor ligte vergrijpen veroordeeld waren, in de zeedienst aan te nemen, als daarvoor behoefte bestond.

De heer van der Linden zag niet in dat aan de Grondwet wierd voldaan, indien men van de voor de zeemilitie bestemde miliciens geen zeesoldaten maar matrozen maakte; en was het met den heer Storm van 's Gravesande eens die het corps mariniers wenschte uitgebreid te zien. Met betrekking tot het art. 7 zelf zag hij niets dan eene onbepaalde regeling. De Grondwet wilde daaromtrent zekerheid vastgesteld hebben en dit deed het artikel niet.

De heer ter Bruggen Hugenholtz beantwoordde de over het amendement op art. 7 voorgedragen beschouwingen. Het hoofddoel daarvan was het tweede lid van art. 147 te doen wegvallen, en de vrijwillige dienst voor de zeemilitie op den voorgrond te stellen. Dit aangenomen zijnde moest art. 7 niet meer imperatief maar facultatief gesteld zijn. De Regering moest daarenboven de bevoegdheid hebben om van de vrijwilligers al dan niet gebruik te maken. De strekking van zijn amendement deed hij verder uitkomen, geloovende hij dat, als de Grondwet omtrent deze zaak facultative bepalingen inhield, de gewone wet dit ook kon doen. Den Minister van Binnenlandsche Zaken deed hij opmerken dat de designatie van de kustbewoners voor de zeemilitie eene onbillijkheid zou wezen; hij was overtuigd van jongelingen uit de landprovincien betere zeelieden te kunnen vormen dan van visschersknapen langs de kust. De uitbreiding van het corps mariniers had hij steeds wenschelijk geacht; en hij zag niet in dat bij aanneming van zijn amendement, een deel der zeemilitie niet bij dat corps zou gevoegd kunnen worden. Den heer van der Linden kon hij niet toegeven dat dit artikel de getalsterkte onbepaald regelde, en wenschte van den Minister van Marine nadere inlichting te ontvangen omtrent het door dezen vermelde cijfer van zeven duizend man aan zeemilitie, een getal dat hij verklaarde niet te hebben kunnen vinden. Nopens de kosten zeide hij zich met de berekening van den Minister niet te kunnen vereenigen.

De heer Storm van 's Gravesande kwam terug op de aangelegenheid van het corps mariniers; hij verklaarde zich met de door den Minister van Marine geopperde bezwaren te kunnen vereenigen. De zaak kwam hem zoo gewigtig voor dat hij voornemens was een amendement in dien geest voor te stellen.

De Minister van Marine verklaarde nader niet in beginsel tegen het door den heer Storm van 's Gravesande geopperde denkbeeld gestemd te zijn, maar vermits men de moeijelijkheid daarvan in de uitvoering voorzien had, was niets daarvan in de wet opgenomen. Een amendement zou hij echter gaarne in overweging nemen.

De algemeene beraadslagingen over de zeemilitie werden daarmede gesloten verklaard.

Naar aanleiding van den loop der beraadslaging werd eerst art. 147 van het ontwerp in behandeling genomen met het daarop door den heer ter Bruggen Hugenholtz voorgesteld amendement. Art. 147 luidt aldus:

» De zeemilitie wordt bij voorkeur zamengesteld uit de lotelingen en de vrijwilligers voor de militie, die zich vrijwillig hebben aangemeld om bij de zeemilitie te dienen.

» Is hun getal niet voldoende, dan wordt het ontbrekende aangevuld uit de overige lotelingen der ligting, die geacht worden de meeste geschiktheid voor de zeedienst te bezitten."

De heer ter Bruggen Hugenholtz stelde voor om het eerste lid aldus te lezen:

» De zeemilitie wordt zamengesteld uit lotelingen en vrijwilligers voor de militie die zich vrijwillig hebben aangemeld om bij de zeemilitie te dienen", en het tweede lid te doen vervallen.

De heeren van Nispen van Sevenaer en Dullert verklaarden zich tegen het amendement van den heer ter Bruggen Hugenholtz en ook tegen het opnemen van bepalingen betreffende de zeemilitie, daar men anders voor deze laatste de kiem legde, waartegen zij gestemd waren.

De heer Storm van 's Gravesande bestreed de gevoelens van den heer Dullert, welke daarop zijne meening nader ontwikkelde. De heer ter Bruggen Hugenholtz verdedigde daarop zijn voorstel, deed het nut in het belang der zeedienst daarvan uitkomen, zag niet in dat de nu voorgedragen bepalingen door eene latere wet tot verpligte zeedienst zouden worden achtervolgd, gelijk sommigen vreesden; hij kon toegeven dat men tegen zeemilitie in het algemeen gestemd was, maar wilde men die, dan zag hij niet in dat men betere bepalingen dan hij op het oog had, kon daarstellen. De heer de Bieberstein gaf als zijn gevoelen te kennen dat het amendement van den heer Hugenholtz geene andere strekking had dan om de eigenlijke dienst ter zee te bevorderen.

De heer Mackay gaf als zijn gevoelen te kennen dat, uit een grondwettig oogpunt, de zeemilitie verpligtend was. Wilde men de zaak later regelen dit kon om onderscheiden redenen geschieden. Nu zag hij niet in dat eene zeemilitie voor het oogenblik zoo noodig was; misschien wel in het verschiet, en om die reden zou hij eerder gestemd zijn om eenen overgangsmaatregel te nemen, ten einde den lust voor de zeedienst op te wekken.

De Minister van Marine zeide voor het oogenblik in het belang der zeemagt geene zeemilitie noodig te hebben, maar wel eene zekere magt om voor het belangrijk drijvend materieel van dienst te zijn.

De Minister van Binnenlandsche Zaken verdedigde nader het voorstel der Regering, en kwam terug op de door hem reeds geuite meening omtrent dit onderwerp. Vooral deed hij uitkomen hoe de Regering getracht had aan het grondwettig voorschrift van art. 186 te voldoen, geloovende hij niet dat daaraan op betere wijze kon worden voldaan dan door zekere regeling in de wet op te nemen, op welke grondslagen deze dan ook mogt gebouwd zijn.

De heer Dullert zeide te oordeelen dat men hier een apart corps ging

formeren ter verdediging van de kusten tot hulp van de zeemagt, iets wat men nu niet geroepen was daar te stellen; hetzij in den geest van de voorstellen der Regering of van die van den heer ter Bruggen Hugenholtz.

Nadat de heer van Nispen van Sevenaer nader de redenen had ontvouwd die hem tegen het regeringsvoorstel en het amendement zouden doen stemmen, lichtte de Minister van Binnenlandsche Zaken de strekking van het ontwerp nogmaals toe, en deed uitkomen welk verschil er tusschen het amendement en de voordragt der Regering bestond. Het eerste strekte om de zee-militie alleen uit vrijwilligers te doen bestaan, en de Regering had de bedoeling om bij gebreke van vrijwilligers, de gaping op zekere wijze aan te vullen. Nadat hij had aangetoond dat het hier gold de uitvoering van een grondwettig voorschrift, liet hij aan de vergadering over tusschen beide voorstellen te beslissen.

De heer ter Bruggen Hugenholtz voerde nog nader het woord tegen de sprekers welke zich tegen de aanwijzing voor de zee-militie verklaard hadden, en verdedigde nogmaals zijn amendement op dit artikel in verband met dat op art. 7.

De heer van Bosse wees op den moeijelijken toestand waarin men zou verkeeren indien het amendement van den heer ter Bruggen Hugenholtz verworpen, en almede art. 147 afgewezen wierd, in verband met de behoeften der koopvaardijvloot en de vrijstellingen voor de buitenlandsche zeevarenden bestaande.

Nadat de Minister van Marine nader den heer Dullert had beantwoord omtrent de dienst te verrigten door het door dezen aangewezen corps, gaf de heer van Nispen van Sevenaer te kennen dat als art. 147 verviel alsdan door hem een voorstel zou worden gedaan om in het aangewezen bezwaar te voorzien.

Het amendement van den heer ter Bruggen Hugenholtz op art. 147 daarop in stemming gebragt werd met 47 tegen 14 stemmen aangenomen, waardoor dit in de plaats van het regeringsvoorstel trad.

Daarop werd teruggekeerd naar art. 7 van het wets-ontwerp en het amendement van den heer ter Bruggen Hugenholtz. Nadat deze de strekking van zijn voorstel nader had toegelicht, verklaarde de Minister van Binnenlandsche Zaken namens de Regering hetzelve over te nemen. De heer Storm van 's Gravesande zag het verband van het gewijzigde art. 147 met het nu veranderde art. 7 niet in; welk verband de heer Duymaer van Twist deed uitkomen die tevens vroeg of de woorden *in tijd van vrede*, als slaande op 't vervallen art. 4, niet moesten vervallen. De heer Dullert gaf te kennen het met den heer Storm van 's Gravesande eens te zijn, en zeide tegen het amendement en het artikel te zullen stemmen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken betoogde dat art. 7 zeer goed in vereeniging met art. 147 kon worden gebragt, ook na de wijziging die beide hadden ondergaan. Met betrekking tot de opmerking van den heer Duymaer van Twist zeide hij daarmede te kunnen instemmen, verklarende hij de woorden *in tijd van vrede* weg te nemen. De heeren van Heiden Reinestein en Mackay sloegen voor, het artikel te verduidelijken, om het verband met art. 147 beter te doen uitkomen, iets dat de Minister van Binnenlandsche Zaken niet kon toegeven noodig te zijn.

De heer van Heukelom ontleedde de onderscheidene bepalingen in dit artikel voorkomende, en zeide zich te zullen moeten verklaren tegen alle artikelen de zeemilitie betreffende.

De Minister van Binnenlandsche Zaken beantwoordde de bedenkingen ingebragt tegen den inhoud van het artikel, vooral tegen de bepalingen vervat in de woorden: » een deel der ligting" en » bepaling van elk deel door den Koning" die door den heer van Heukelom aangevallen waren.

De heer Thorbecke zeide tegen het artikel te zullen stemmen: het eerste lid kwam hem onnoodig voor na de aanneming van het gewijzigde art. 147: bijzonder bezwaar had hij tegen de 2de alinea, daar deze na de daarin gebragte wijziging de Regering nu meer bond dan in zekere omstandigheden het geval mogt zijn.

De Minister van Binnenlandsche Zaken verdedigde den inhoud van art. 7, als noodig onder de algemeene bepalingen. Mogt er eenige leemte in de tweede alinea wezen, er bleef gelegenheid om die door wijziging aan te vullen. De heer Thorbecke nader zijn gevoelen toegelicht hebbende werd de beraadslaging gesloten verklaard, waarna artikel 7, nu luidende:

» Een deel van elke ligting kan voor de dienst ter zee worden bestemd.

» Het wordt door Ons bepaald en bedraagt niet meer dan zes honderd man."

met 38 stemmen tegen 24 stemmen werd aangenomen.

De artikelen 8 en 9 werden zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Bij de behandeling van art. 10, stelde de heer van Bosse als motie van orde voor, dit artikel en het volgende eerst te behandelen nadat over de quaestie der vrijstellingen zou beslist zijn; dienovereenkomstig is besloten.

Over artikel 12, luidende:

» Elk die voor de militie is ingeschreven, en ieder, die daarbij is ingelijfd, kan, behoudens de uitzondering in art. 71, overeenkomstig de daaromtrent bestaande voorschriften, tot eene vrijwillige verbindtenis voor den tijd van zes jaren of langer worden toegelaten bij de zeemagt, het corps mariniers hieronder begrepen, bij het leger hier te lande of bij het krijgsvolk, dienende in 's Rijks overzeesche bezittingen.

» Een minderjarige, die zijn negentiende jaar heeft volbragt, behoeft daartoe de toestemming van zijnen vader of voogd niet en is bekwaam daartoe eene overeenkomst te treffen.

» Hij, die bij het aangaan van zoodanige verbindtenis reeds bij de militie is ingelijfd, of daartoe later wordt opgeroepen, strekt altijd in mindering van het aandeel in de ligting, te dragen door de gemeente, binnen welke hij is ingeschreven."

voerde de heer van Nispen van Sevenaer het woord, hij behandelde de daarin voorkomende quaestie der minderjarigheid en zulks in verband met de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek, welke den leeftijd bepaalt waarop personen overeenkomsten kunnen treffen. Hij vreesde voor de losmaking van de banden tusschen vader en zoon door dit artikel bedoeld, en zou er zich tegen verklaren.

De heer Wichers behandelde de regtsquaestie, herinnerde aan de geopperde prealabele quaestie, nopens de noodzakelijkheid eener voorafgaande herziening van het Burgerlijk Wetboek, in verband met den inhoud van dit artikel, aangaande de minderjarigheid. In dit denkbeeld deelde hij geenszins, daar dikwerf in andere wetten bepalingen voorkwamen verschillende van het Burgerlijk Wetboek, bepaaldelijk betreffende de meerderjarigheid en het zwagerschap. Hij verdedigde daarna den inhoud van het artikel zelf, strekkende om de vrijwillige dienst te bevorderen, en toonde op geschiedkundige gronden aan, dat dit geen Napoleontisch denkbeeld moest genoemd worden, gelijk sommigen hadden beweerd, maar eerder eene herhaling was van vroegere wettelijke bepalingen ter bevordering van de vrijwillige dienstneming en tegenstand tegen de Fransche conscriptie. Hij geloofde dat de hier bestreden bepaling volmaakt in harmonie met onze wetgeving was.

De beraadslaging liep hiermede niet ten einde maar zal morgen voortgezet worden.

Wij laten hier den uitslag volgen van de stemming over het amendement van den heer Hugenholtz door welks aanneming art. 147 thans aldus luidt:

» De zeemilitie wordt zamengesteld uit lotelingen en vrijwilligers voor de militie, die zich vrijwillig hebben aangemeld om bij de zeemilitie te dienen."

Voor hebben gestemd de heeren: Wintgens, Hoekwater, Heemskerk Bzn., Lycklama à Nyeholt, van der Veen, de Lom de Berg, Gevers Deynoot, Jespers, Duymaer van Twist, Cool, Taets van Amerongen, ter Bruggen Hugenholtz, de Poorter, van Bosse, Zylker, van Franck, Storm van 's Gravesande, Delprat, Oomen, Betz, Dirks, Westerhoff, de Bieberstein, Poortman, Mensonides, van Voorthuysen, Wichers, Blussé van Oud-Alblas, Kien, Meylink, Tutin Nolthenius, Slicher van Domburg, Wybenga, van Zuylen van Nyevelt, Schimmelpenninck, Idzerda, Heemskerk Azn., Anemaet, Thorbecke, Mijer, Kingma, van der Linden, Hoffman, van Heiden Reinestein, de Raadt, de Brauw en de Voorzitter.

Tegen hebben gestemd de heeren: van Heukelom, Reinders, Meeussen, van Goltstein, Mackay, Bots, van Nispen van Sevenaer, Beens, van Eck, Luyben, Dullert, Begram, van Asch van Wijck en van Lidth de Jeude.

Bij de stemming over art. 7, luidende:

» Een deel van elke ligting kan voor de dienst ter zee worden bestemd.

» Het wordt door Ons bepaald en bedraagt niet meer dan zes honderd man."

hebben *voor* gestemd de heeren: Wintgens, Hoekwater, Lycklama à Nyeholt, van der Veen, Gevers Deynoot, Duymaer van Twist, Cool, Taets van Amerongen, ter Bruggen Hugenholtz, de Poorter, van Bosse, Zylker, van Franck, Delprat, Betz, Dirks, Westerhoff, Poortman, Mensonides, van Voorthuysen, Wichers, Kien, Meylink, Tutein Nolthenius, Slicher van Domburg, Wybenga, Schimmelpenninck, Idzerda, Heemskerk Azn., van Eck, Mijer, Kingma, Hoffman, van Diggelen, van Heiden Reinestein, de Raadt, de Brauw en de Voorzitter.

Daartegen hebben gestemd de heeren: Heemskerk Bz., van Heukelom, Reinders, de Lom de Berg, Jespers, Storm van 's Gravesande, Oomen, de Bieberstein, Blussé van Oud-Alblas, Meeussen, van Goltstein, Mackay, van Zuylen van Nyevelt, Bots, van Nispen van Sevenaer, Beens, Luyben, Dullert, Anemaet, Begram, van Asch van Wijc[illegible] Thorbecke, van der Linden en van Lidth de Jeude.

Bij de eerste stemming waren de heeren van Diggelen en van Foree[illegible] en bij de tweede de laatste afwezig.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.